

Stirlea

16
(26)
4 PAG.
10 LEI

SĂPTĂMINAL DE INFORMAȚII ȘI OPINII DEMOCRATICE ■ ARAD ■ ANUL II 2 MAI — 7 MAI

MAFIA ARĂDEANĂ IGNORĂ LEGILE ȚĂRII

După cum v-am promis săptămîna trecută, dragi cititori, revenim la problema acordării de terenuri pentru construcții de case, de către vechea echipă de la conducerea Primăriei Arad. Ne-am întrebât: oare cum este posibil ca legile țării să fie încălcate cu atîta nerușinare, de către chiar cei puși să le aplice? Fără nici o rațiune, să fie emise decizii ale Primăriei, bazate pe o lege care a încetat să mai existe? Am crezut că vom afla unele răspunsuri, mergînd pe urma actelor, în Primărie. Și iată ce am aflat...

După Revoluție, la Primărie au fost depuse, poate, mij de cereri vizînd acordarea de terenuri pentru construirea de locuințe. Inșă, cu cîteva luni înainte de apariția Legii 50/1991, nu a fost emisă nici o autorizație, pentru simplul motiv că se știa de apariția acestei legi, aflată, de altfel, în dezbaterea Parlamentului. Nu a fost, deci, emisă nici o autorizație, pînă după apariția legii. Cînd, înșă, aprobări au primit, dintre miile de petenți, cei pe care i-ați putut citi săptămîna trecută: persoane cu influență, din conducerea Primăriei și Prefecturii, directori, rude de „potențiali” locali, etc. Printre care, după cum am mai arătat, se află chiar și președintele Tribunalului! Oare să nu fi sesizat omul legii ilegalitatea care sare pînă și în ochii unui profan în cele juridice? Greu de crezut! Pentru că a admite că omul pus să împartă dreptate nu a observat că l-a fost atribuit un teren pe baza unei legi abrogate ca trei săptămîni în urmă, înseamnă a-i accepta din oficiu incompetența. În domeniul în care bănuim că s-a impus printre confrății săi, ocupînd funcția pe care o ocupă. Dar atunci rămîne doar cea-taltă variantă, din păcate pentru domnia sa, la fel de inacceptabilă: omul legii s-a folosit în mod deliberat, în interes propriu, de o încălcare flagrantă a legii. Ce ar fi trebuit să facă un om onest într-o asemenea situație? Simplu: să spună mea culpa și să renunțe la actul obținut ilegal. Ce face omul nostru? Din cîte auzim, dă în judecată Primăria! Sau altfel spus, mută meciul în tere-

nul său. Concluzia? Vă lăsăm plăcerea s-o trageți singuri, dragi cititori.

Dar am mai aflat și alte lucruri interesante în Primărie. Se pare că în procesul verbal al ședințelor privind acordarea acestor spații, stă scris negru (sau albastru) pe alb că nu s-a aprobat atribuirea de terenuri. Fapt ce nu l-a împiedicat pe onor-ex-primarul să-și pună semnătura pe deciziile de atribuire. Curat murdar, vorba lui Caragiale. Gurile rele spun că, în momentul semnării, discernămintul domnului Mircea Henț era serios diluat de aburii trăsăului consumat cu dărnicie. Noi înșă nu ne luăm după gurile rele. Ne ajung actele semnate de fostul primar. Care, cu alte cuvinte, s-ar putea, numi simplu: fals în acte publice și uz de fals. Ce ar spune despre asta instituția prezidată de domnul Trifa (care, după cum am mai arătat, a beneficiat și el de acest fals) rămîne un mare mister.

S-ar putea aduce scuza domnului Henț că specialitatea dînsului nu este legată în nici un fel de științele juridice și că nu a cunoscut Legea 50/1991. Lucru, poate, adevărat, cu două obiecțiuni: prima, că în fața legii, necunoașterea acesteia nu este o scuză pentru încălcarea ei. Și a doua: la data memorabilelor ședințe, Legea 50/1991 trecuse de o lună prin Parlament, iar în data de 26 august 1991, Monitorul Oficial nr. 163/1991, care cuprindea textul legii, apărut în data de 7 august, a fost înmînat pe bază de semnătură atît comisiei pentru sistematizare (2 exemplare!), cît și conducerii Primăriei. Fapt, de altfel, ușor de controlat, în registrul cu semnăturile respective de la Primărie.

Ce se poate spune despre cele de mai sus? Este clar ca lumina zilei că este vorba despre un abuz, flagrant pentru toți oamenii cinștiți din Arad, comis în folosul și sub „patronajul” unor personaje care erau de mult timp obișnuite să nu dea ni-

VICTOR APOSTOL

(Continuare în pag. 2)

NR. Aflăm în ultimul moment că poliția dorește amănunte. Succes! și spor la treabă!

Misterul „MIKOMAR”

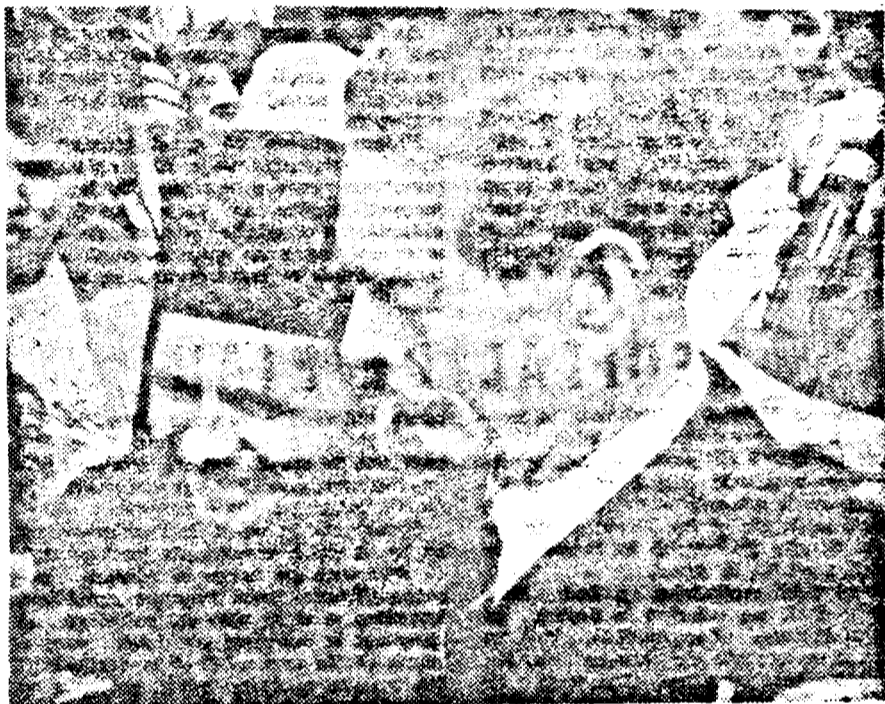
O recentă licitație de spații comerciale, organizată de Primărie și condusă de domnul viceprimar Cristian Sorin Ilea a iscat o serie de semne de întrebare referitoare la tratamentul aplicat firmei „Mikomar”. Înțelegînd ceea ce se putea înțelege din consecventul articol din „Adevărul” S.R.L. Arad, adică nimic, am purces spre Primărie să încercăm descifrarea nodului.

Pe scurt, dosarul „Mikomar” de la Primărie cuprinde o citație (nr. 6559/1991) cu termenul de prezentare la Judecătoria pentru 4 mai 1992. Citația a ajuns la juristii Primăriei în 15.04.1992. Întreîndu-se la Judecătoria, în data de 20.04.1992, jurista Primăriei află cu stupeoare că dosarul cauzel se află la Tribunal. Loc unde, de altfel, găsește Dosarul înregistrat cu nr. 817/1992, care s-a și ju-

decat, de altfel! Bineînțeles, în absența reprezentanților Primăriei, și într-o procedură „urgentată” de intervenții „de sus”.

În asemenea condiții, este de înțeles de ce domnul Ilea a refuzat inițial licitarea spațiului deținut de „Mikomar”. Cu o minimă documentare, ar fi priceput și episodul ziarist de la „Adevărul”. Dar, poate, n-a avut interesul să o facă. Treaba lui... Ce trebuie remarcat, înșă, este jocul de interese „nalte” care se țes în jurul Primăriei, cu complicități, după cum se vede, la cele mai diferite nivele.

„Afacerea” „Mikomar” continuă. Firma a depus, la Primărie, o contestație după licitația cu bucluc. Mai urmează și termenul de judecată de la 4 mai. La banii care sînt, cu siguranță, în joc, rezultatul este impre-

BINE AȚI VENIT, MAJESTATE!

Bine ați venit în România, Majestate! Bine ați sosit în țara care de 45 de ani își pînge Regele!

Regele Mihai I de Hohenzollern a venit să serbeze Sfintele Paști în țară. Sărbătoarea scumpă sufletului oricărui creștin, a Invierii Domnului nostru Iisus Hristos, a avut pentru românii în acest an semnificații aparte. Pentru că prin sosirea lui Mihai I în țară, s-a încheiat o epocă neagră în istoria poporului român. Regele a revenit pe pămîntul natal, încheind cercul celor 45 de ani de teroare și minciuni. Și prin venirea lui, a făcut să învie și speranțele noastre.

Regele Mihai I de Hohenzollern a sosit din nou printre noi, aducîndu-ne aminte că avem o istorie pe care am uitat-o (unii dintre noi) s-au n-am cunoscut-o (cei mai mulți). Și ne-a silit să ne reamintim trecutul nostru, cel îngropat de 45 de ani de comunism. Ne-a făcut să ne rușinăm de neștiința noastră, de șabloanele în care am fost învățați să gîndim. Regele Mihai I ne-a făcut să realizăm faptul că un rege, odată uns, este tot rege pînă la moarte, indiferent de micile

comploturi și murdăriile ale mucitorilor.

Traseul românesc al Majestății Sale, pornind de la Putna, prin București spre Curtea de Argeș, a fost urmărit cu emoție și încredere de milioane de români. Cu emoție în fața acestui mare bărbat al țării, silit de vitregia sorții să-și ducă mare parte din existență printre străini, dar cu sufletul tot alături de țară, care a înțeles să treacă în această scurtă trecere prin locuri atît de dragi sufletului românesc. Și cu încredere în fața unui posibil viitor care să ne aducă acea legitimitate în fața lumii, atît de mult dorită și atît de greu realizată. Sute de mii de oameni și-au părăsit casele și familiile, în aceste zile de mare sărbătoare, pentru a fi alături de Regele României. Sute de mii de suflete s-au alăturat acestui mare suflet al neamului.

Regele Mihai I a fost în țară. S-a rugat la mormîntul părinților săi. Regele a fost printre noi. De acum, ne rămîne speranța întregă.

Majestate, te așteptăm!

V. APOSTOL

PARTIDUL ALIANȚEI CIVICE

SIMBĂTĂ, 2 MAI, ORA 10, VA AVEA LOC ADUNAREA DE ALEGERI ÎN SALA „IULIU MANIU”.

CONCERT SIMFONIC

Prima lucrare cîntată în concertul din 23 aprilie a fost aleasă de dirijorul DORIN FRANDES pentru că acțiunea operei Cavaleria rustică de Pietro Mascagni se petrece în ziua de Paști, este vorba de luminosul intermezzo ce sugerează atmosfera de sărbătoare purificatoare, secțiune ce necesită un aparat orchestral mai restrins decât restul operei.

STEFAN AGOSTON ne-a oferit bucuria unei audiții mai rare — Concertul nr. 2, în La major, pentru pian și orchestră de Franz Liszt — una dintre cele mai valoroase dedicate instrumentului preferat, din și-rul de cca. 150 ce se mai cîntă, alte 500 fiind date uitării, ce smulseră aplauze doar sub degetele vrăjite ale virtuozului pianist care a fost Liszt.

Compozitorul a fost puțin înțeles, cu toate că a adus multe noutăți, între care monotematismul romantic generator de noi ideal, poemul simfonic și rapsodia ca gen, un stil pianistic aparte.

Deoarece desăvîșirea acestui concert a necesitat ani de lucru și la terminarea lui Liszt numai concerta, el a fost dedicat primului interpret, Hans von Brusart, compozitorul dirijînd orchestra (1857).

Mai puțin strălucitor ca primul, cel de-al doilea concert are imagini sfial fine, mai subtile, mai poetice. Datorită lipsei caracterului eroic pregnant, pianistica are mai puțină ver-vă. Pe parcursul lucrării, din îmbli-năarea d'iertilor teme, iau naștere noi imagini muzicale de sinteză de o deosebită expresivitate.

RECITAL DE PIAN

Italianca Marika Rutigliano, absolventă a Conservatorului N. Piccini din Bari, cu studii de perfecționare la Academiă muzicală din Pescara și O-linda, cu o intensă activitate concertistică în Italia și la Viena, profesoară la Școala de muzică D. Sarro din Franca, a cîntat la Arad.

Programul recitalului a fost bine gândit, dacă ne referim la faptul că prima lucrare, Sonata K.V. 310 de Mozart se apropie de ceea ce numim stilul beethovenian. Compusă în perioada frământată a călătoriei la Paris, cu mama sa bolnavă, ce va muri doar la cîteva săptămîni după terminarea sonatei. Încercările de a atrage atenția parizienilor antrenați în lupta dintre piccinisti și gluckiști eșuează, ceeași parizieni care îi primiseră în triumf cu ani în urmă pe copilul mi-nunat.

În Sonata în la minor nu găsim principiul opoziției tematiche. Aici „virtuozitatea se imbină cu momente de adîncă poezie... Într-o revărsare liberă a muzicii, cu aspecte de improvi-zație și cu efecte concertistice, care apar ca expresie a unei exaltări ro-mantice”.

Pianista italiancă a reușit să subli-

Stefan Agoston s-a conformat ten-dințe lisztiene de a pune pianul în rivalitate cu întreaga orchestră (cu un rol simfonic elocvent), procedeu tipic la compozitorul — pianist — cu siguranță și totodată sensibilitate.

Poemul simfonic Moarte și trans-figurație al lui Richard Strauss, caz aparte, în care nu s-a pornit de la un program literar sau de alt gen, compozitorul construindu-și lucrarea după o idee proprie, o viziune idea-listă a unei minbuiri, a unei lumi transfigurate. Această idee este viața și moartea pline de chinuri ale unui erou care năzuiește spre izbăvire și în fața căruia se perindă suferința și fericirea tineretii, în imagini surprin-zător de pătrunzătoare.

Orchestra condusă de Dorin Fran-deș ne-a făcut să simțim prezența realității, deci intențiile lui Richard Strauss, care a urmărit descrierea morții, act implacabil și a procesului care îi precede. Azi, subiectul intră în preocupările multora, articolele și cărțile pe această temă înmulțindu-se permanent.

Auditorii care nu au cunoscut acest program au avut satisfacția frumuseții muzicii în sine, a expresiv-tății ei, transmisă cu generozitate de orchestra noastră.

Putem afirma că acest concert — luat în ansamblu — a fost unitar din punct de vedere tematic; învierea ca început purificator, viața activă tre-pidantă cu luminile și umbrele sale, moartea ca prag spre o nouă existen-ță, după o rememorare sintetică a trecutului.

nieze patetismul părții a doua, în e-sență lirică, precum și lumea de idei cuprinsă în părțile repezi, monotematice, întreaga sonată fiind străbătută de marile întrebări ale existenței.

Sonata op. 31 nr. 2 de Beethoven, cu partea I de o construcție neobișnuită, cu alternări de Largo și Allegro, co-respundătoare unui început autoritar, imperios și unul plin de suferință și zbucium, a convenit pianistei, care a reușit să fie expresivă și în recitativul din repriza aceleiași părți, recitativ ce ne amintește de cel din partea a IV-a Simfoniei a IX-a de mai târziu.

Am așteptat cu nerăbdare Tablou-rite dintr-o expoziție de Modest Mur-sorgski, lucrarea fiind-ne cunoscută mai mult în excepționala variantă or-chestrală a lui Maurice Ravel. Compa-rația poate dezavantaja pe pianisti. Nu a fost cazul Marikai Rutigliano care a realizat pasaje compacte, cu sugerarea diferențierii timbrale. Am putea reproșa o uniformitate agogică în pr'ima parte Gnomul, acolo unde era nece-ră o descătușare de tempo-ul prea strict, fapt ce ar fi servit mult mai bine redarea fidelă a conținutului.

Deocamdată colaborări există cu artiș-tili arădenși și, în măsura posibilități-lor, cu artiști din țară. Produsele se achiziționează în regim de consignatie cu adaos comercial de 20%. Nu publi-căm prețuri ale obiectelor de artă deoarece considerăm că ele nu intră în categoria celor de larg consum. Acesta e și motivul pentru care gal-eria nu-și face vreo reclamă, atenții care au ceva de văzut intră privesc. eventual cumpără și mai revin. Este adevărat că o mare parte din cei care cumpără, și în special lucruri de va-loare, sînt străini. Ca intenții de viitor, soții Populea vor să-și formeze o echipă proprie de producție în do-mentul vestimentăției și artei deco-rative. Mai vor să facă schimburi cu galerii străine și organizări de exp-oziții în legătură cu acestea.

DANIELE OGNEAN

CONCERT DE BINEFACERE

Manifestarea a fost realizată cu concursul unor organizații din Bonn și Timișoara, în beneficiul sinistrati-lor din zona bănățeană.

Cele două orchestre din Hailerbach și Ehningen (Germania), conduse de FRANZ WATZ — absolvent al Con-servatorului din Cluj — și-au sacrifi-cat sărbătorile de Paști pentru a efectua un periplu prin șase locali-tăți, Aradul reprezentînd punctul ter-minus.

Cu toate că d-l primar Cristian Molescu și chiar un reprezentant al Prefecturii au onorat cu prezența lor această manifestare, arădenii nu s-au prea înghesuit, fiind un prilej de a da și nu de a primi ceva. Și totuși, acolo s-a oferit multă muzică accesi-bilă tuturor, realizată cu multă dă-ruire de niște amatori, cu o pregătire uimitoare.

Marșuri, valsuri, polci, o ouvertură a unei opere moderne Kings-tower de Joe Graine, potpourriuri, între care u-nul al dirijorului (șapte din șaispre-zece au fost lucrări ale lui), avînd la bază melodii germane de pe la noi. Nu au lipsit așa-numitele medley, cu melodii ale diverselor curente ale mu-

zicii ușoare din ultimele decenii.

Impresionantă a fost Fantezia ro-mână a lui Franz Watz, din care se pare că nu a putut lipsi o melodie celebră Mama lui Ștefan cel Mare de Alexandru Flechtenmacher, ca esență de suflet românesc, folosită și de George Enescu în Rapsodia a II-a, de Jacob Mureșanu în Uvertura „Ștefan cel Mare”, de Gh. Dima în Cantata „Mama lui Ștefan” și Al. Zirra în le-genda simfonică „Cetea Neamțului”. De asemenea, am putut remarca între altele în aceeași Fantezie melodia maramureșeană „Mocirița cu tribo” într-o frumoasă armonizare. Aceasta dovedește că cei plecați de la noi au dus totuși cu ei o zestră sufletească, ce poate fi o mîngiere dar și prilej de a reflecți mereu dorul de melea-gurile natale.

Franz Watz și toți cei ce au contri-buit la realizarea concertului nu au putut rămîne nepăsători la suferința foștilor concetățeni, concepiînd acest program ce poate satisface gustul u-nui larg cerc de auditori. Instrumen-tele acelea au strălucit nu numai pentru ochi, ci au emanat multă căl-dură sufletească. (H. H.).

PAMFLET Caragialisme

De cînd s-a încheiat campania e-lectorală și s-au „SAVIRȘIT” alege-riile locale, aștept seară de seară în fața micului ecran începerea unei alte campanii electorale, de data a-ceasta, însă, de alt „CALIBRU” și să ascult bazaconiile altor „GAGAMIT” și altor „DANDANACHE”, putînd spune în final precum „PRISTAN-DA”: curat murdare, coane Fănică!

Păi cum altfel, domnule?! La cam-pania pentru „locale” mai toți s-au trezit că orașele sînt poluate, că tre-buie asigurate locuințe pentru cetăț-eni, că străzile sînt pline de gropi și de mizerie, că recolta a rămas pe cîmp, etc. etc. etc., de parcă țara fi-ținut cineva de minecă, și i-ar fi oprî-t să ia măsuri de lichidare a lipsurilor! Și-apoi printre marea pleiadă de actori care s-au perindat (atunci) prin fața micilor ecrane am recunos-cut și cițiva „GATAVENCI” care niel mai mult niel mai puțin, după ce s-au plimbat, mai mult cu nume-le, prin sălile parlamentului, cotro-băind în schimb adesea în visteria statului, ajutînd-o să se subțieze tot mai mult, au venit în chip de „AR-ANGHEL” salvatori, făcînd uz de toate cunoștințele lingvistice, dobîn-dite la SORBONA ori la OXFORD, doar, doar ne vor lămuri că alegînd-ul pe el vom putea să ne declarăm primul stat din lume care duce lipsă de brațe de muncă. Că șomajul va fi o noțiune necunoscută în vocabula-rul limbii Române! (de atunci numărul șomerilor, pe țară, a depășit 300.000!) Că nivelul de trai va atinge „Zgirie norii”, că specula și corupția vor fi eradicate... Și etc., etc., etc. Pînă acum vreo trei ani le plîngeam de milă șomerilor din „lumea bună” iar acum văzînd cum se înalță și c-heta șomajului de la noi, începem să nu mai avem lacrimi să ne plîngem amarul! Și de ce, domnilor, de ce?!

De ce se încearcă, atît de către guvernanți cît și de către anii parlamentari a ne lămuri că tranzi-ția spre economia de plată trebuie să fie „DUREROASA”? Și de ce dure-roasă doar pentru popor?! De ce a-lteea curbă de sacrificii, în numele unei pretinse vieti mai „occidentale”? Acești „gatavenci” se întrec ca-re în a spune ce au de făcut, de par-că haosul în care ne zbatem a fost creat de alții. Salariile, pensiile pre-cum și ajutoarele de șomaj sînt din ce în ce mai mizere în timp ce in-demnizațiile și dlurnele domniilor lor sînt undeva în vîrfurile piramidii!

Atunci? Întreb: Eu ce cine votez?... Și mai ales pentru ce votez?! Pentru că de peste doi ani stăm cu mina în-tînsă, ca mîglă, la cei bogăți (iarăși vechea tragedie!) în timp ce Oficiile forței de muncă nu prindesc cu în-scriere șomerii șomeri! Mulți se întrec, în parlament și executiv, în a spune

ce au de gînd să înfăptuiască, dar niciunul nu catadicește a recunoaște cum de s-a ajuns la un „nou geno-cid”, pentru că cu atîtea mărfuri alimentare ori vestimentare, în ma-gazine pe care nu doar datorită pre-țurilor aberant de ridicate nu le pu-tem cumpăra ci datorită mizerabilelor salarii, pensi și ajutorului de șo-maj cu care ne-au „FERICIT” guver-nanții, aleși tot de noi!

Drept să spun, m-am liniștit (în privința apropiatorilor alegeri) cînd am auzit din gura primului ministru, domnul Stoiljan că nu va candida în alegeri! Am zis: HAR DOMNULUI! Mai asta ne trebuia să ne mai „in-dexeze” și domnia sa lar vreo patru ani, că vom ajunge atunci, de bună seamă de ne vor căuta nepoții la „index” alfabetic! Nu spune nimeni că domnia sa nu este pricteput în ale finanțelor, ferească Dumnezeu! Dar a crea cu bună știință șomeri, infla-ție, a plăti „OFICIAL” în jur de 200 de lei pentru un dolar american (fă-ră a mai vorbi că la „negru” acesta se apropie vertiginos spre 400 de lei) nu miroase a echitate fie ea și finan-ciară!

Și uite așa, de la o campanie elec-torală la alta, dacă nu se face mare lucru, cel puțin vom reuși să cunoaș-tem alți „DANDANACHE”, noi „TĂ-PĂTEȘTI”, și mulți „GATAVENCI”. Nu știu cum am face însă să oferim statelor dezvoltate o parte dintre „specialiștii de marcă” de la noi pentru a le pune și lor treburile la punct, cum ni le-au pus și pe ale noastre, a-i mai „indexa” și pe ei măcar cît ne-au „indexat” pe noi! nu de alta dar poate vor pricepe mai bine „TRANZIȚIA” spre „ECONO-MIA DE PIATĂ” și poate vor apela la noi să le acordăm „CLAUZA NA-TIUNII CELEI MAI FAVORIZATE”. Și să le punem și noi aceleași con-diții! Cu acestea fiind zise, să ne vedem de ale noastre, că pînă la a-legeri mai e ceva timp.

Simion S. Buruiană

MAFIA ARĂDEANĂ...

(urmare din pagina 1)
mănuși socoteală de faptele lor. Pozi-ția lor socială și banii lor au creat o sferă de influență în care nu exis-tă nici un fel de legi. Doar bunul lor plac.

Ne place să credem că a venit vre-mea cînd legile sînt aceleași pentru toți. Indiferent de poziția lor socială. Așteptăm cu încredere ședința Con-siliului municipal din data de 4 mai a.c., pe a cărei ordine de zi figurează un proiect de decizie privind revo-carea hotărîrilor de atribuire a acelor terenuri. Și sîntem curiosi cum va vota domnul consilier Mircea Henț în privința abuzurilor comise d. pri-marul Mircea Henț. Tare curios!

AICI E REGELE ȘI ȚARA

Pancarta cu aceste cuvinte o purtau arădenii noștri, prezenți la Putna, alături de alte mii de persoane venite din cele mai îndepărtate părți ale țării, inclusiv din Basarabia și Bucovina, pentru a asista la prima vizită în patrie a familiei Regale după 45 de ani, simbolic, 25 aprilie a.c. S-au scândat cu această ocazie lozinci „destabilizatoare” ca: **REGELE MIHAI ȘI REGELE ȘI PATRIA.**

Ceea ce a parvenit prin radio EUROPA LIBERĂ, care a avut mari dificultăți în acțiunea de transmitere a scurtului reportaj, neputînd lua legătura cu biroul său din București. La democrație originală, transparență originală!

Probabil era în joc securitatea... țării.

MODESTIE REGALĂ

Vreau să scot în evidență o trăsătură de caracter a unui mare patriot român, atât de mare, profund și cinstit, încît scoate din sărite pe homunculi românoizi, ce tin cu ghia-rele și cu dinții de privilegiile lor nemeritate. Este vorba de M.S. Regele Mihai I.

În 1948, la vîrsta de 11 ani, am fost probabil printre primii copii de muncitori care au fost în tabără la mare, pe gratis, căci atunci mai exista o clasă socială numită țărănime, care a plătit în cea mai mare parte datoriile și supra-datoriile de război, a suportat industrializarea și gratuitățile fanfarone ale comunistilor. De ani de zile nu mai există asemenea gratuități decît ne hîrbie, căci numai avem pe cine mulge.

Deci în iulie 1948, grupul de copii din județul Arad — condus de o învățătoare de aici și soțul ei, maior în Armată — a fost cazat la Vila „Ana” din Eforie Nord. O vilă modestă, cu un etaj paroc, fără nici o împrejurare, prin nimic deosebită de celelalte. În imediată apropiere a mării. Am aflat că fusese vila Regelui Mihai, doar cu cîteva luni în urmă și noi copiii ne miram că un rege poate fi atât de modest. Mult mai tîrziu am făcut comparația cu grandomania hrăpăreței burgheze comuniste, cea mai cruntă și nemiloasă exploatare a acestui sărman popor, din toată istoria sa.

Martori sînt cîteva zeci de arădeni care au fost acolo cu mine.

HUGO HAUPTMANN

ISTORIA ÎN DATE A EXPANSIONISMULUI RUSESC

1703, mai 16. Intemeierea Petersburgului.

1704, aug. 19. Prin Tratatul de la Narva, Petru cel Mare acordă Poloniai, Belaii Terkov și unele orașe ucrainiene.

1709, iul. 8. În bătălia de la Poltava, suedezii lui Carol al XII-lea sînt înfrinți de Petru I.

1710. Rușii cuceresc Revel, Riga și Wiborg.

1711, iul. În urma războiului ruso-moldo-turc, Rusia cedează Azovul și se obligă să nu intervină în treburile interne ale Poloniei; Dimitrie Cantemir se refugiază în Rusia.

1721, aug. 30. Prin pacea cu suedezii de la Nystadt, Rusia capătă Livonia și Riga, Estonia cu Revel și Narva, Ingermanland și o parte a Careliei.

1722-1723. Războiul ruso-persan; Derbent și Baku sînt ocupate de ruși.

1726-1727. Noi reglementări ruso-chineze.

1732. Rușii descoperă extremitatea de nord-vest a Americii de Nord (I. Teodorov și M. Gvozdev).

1733-1735. Rusia participă la războiul de succesiune la tronul Poloniei; Rusia își consolidează influența în Polonia.

1735-1739. Război ruso-turc; Rusia l-a în stăpînire Azovul, cu obligația de a nu-l fortifica.

1741-1743. Războiul ruso-suedez; Rusia primește Finlanda de sud-est.

1741. Rusul A. CiriKov descoperă Arhipelagul Alexandru I, o parte a Golfului Alaska, Peninsula Kenai, Insula Kodiak și cîteva insule din Arhipelagul Aleutine.

1742. Rusul S. Celiușkin descoperă Capul Celiușkin.

1760. Rusul S. Loskin efectuează prima navigare în jurul insulei Novaia Zemlea.

1769. P. Krenițin și M. Levașov descoperă extremitatea de sud-vest a Peninsulei Alaska.

1764, apr. 11. Tratatul dintre Prusia și Rusia prevede, în articolele sale secrete, imixtiunea comună în afacerile polone și împiedicarea introducerii monarhiei ereditare.

1772, iul. 25. Rusia participă la prima împărțire a Poloniei și ocupă Bielorusia răsăriteană și partea poloneză a Livoniei.

1774, iul. 10. Tratatul de pace ruso-turc de la Kuciuk-Kainargi. Rusia capătă dreptul de liberă navigație în Marea Neagră și strîmtori și ocupă cetățile Klaburn, Kerci și Enikale din Crimeea și cele două Cabardii; se recunoaște Rusiei dreptul de a interveni în treburile supușilor creștini ortodocși ai Porții.

1783. Alipirea Crimeii la Rusia. Iul. 24. Prin tratatul de la Gherghievk se instituie „protectoratul” rus asupra Gruziei răsăritene. H. H.

CĂLIN & NAE
Firma „ZIMBRUL” S.R.L. ARAD
— depozit pe Bv. Revoluției nr. 64 (lingă „Vidra”)
IEFTIN ! IEFTIN !

- Țigări LM — 118 lei
  - Țigări Viceroy — 99 lei
  - Țigări Gauloises — 145 lei
  - Șampon import — 135 lei
  - Șampon pentru spălat vase — 250 lei
  - Napolitane trase în ciocolată — 23 lei
  - DENIM after shave — 1.150 lei
  - Bere la tub „Pils” — 142 lei
  - Truse machiaj — 375 lei
  - Biscuiți import — 17 lei
  - Espresso cafea 2 brațe, import (folosite) — 135.000 lei
  - Espresso cafea 3 brațe, import (folosite) — 150.000 lei
  - frigidere și congelatoare import, folosite 25.000-40.000 lei
- Livrare en gros și en detail, zilnic, între orele 8.30-20 :
Duminica închis.

CALEA TIMISORII NR. 30
S.C. VINALCOOL S.A. ARAD

Vă oferă cu livrare imediată următoarele sortimente de băuturi :

1. Vin pt. export PERINIȚA 0.700 — 135 lei ;
2. Vin PELIN alb superior 0.700 — 95 lei ;
3. Vin REGIUNE 0.700 — 99 lei ;
4. BITER ASTORIA 22° 0.700 — 135 lei ;
5. Vodcă Cristal 42° 1/2 — 193 lei ;
6. Vodcă Club 40° 1/2 — 191 lei ;
7. Coniac DROBETA 42° 1/2 — 198 lei ;
8. Rom superior 32° 1/2 — 183 lei ;
9. Rom extrafin 38° 1/2 — 216 lei ;
10. Rachieu extra 25° 1/2 — 148 lei ;
11. Tuică bătrînă 1/2 203 lei ;
12. Alcool dublu rafinat 87° 1/2 231 lei ;
13. Alcool sanitar 1/2 — 165 lei ;
14. Cola 0.330 — 20 lei ;
15. OTET 1/1 — 57 lei ;

De asemenea vă oferă băuturile sus menționate și prin rețeaua proprie de magazine de prezentare și desfacere din municipiul și jud. Arad (unde se aplică cel mai mic adăcs comercial).

VĂ AȘTEPTĂM !!

S.C. „SCALA” S.A.

magazinul universal cel mai mare și cel mai cunoscut din Arad, așteaptă cu încredere clientela. Nu uitați, la noi găsiți într-un singur magazin marfa din mai multe boutiq-uri ! Servirea noastră este ireproșabilă, clienții noștri nu pot fi decît mulțumiți de produsele pe care le oferim. „SCALA” este magazinul dumneavoastră ! Scopul nostru este doar unul : să vă servim ! Veniți !

ATELIER FOTO „STUDIO CENTRAL”

„ALFO IMPEX” SRL cu sediul în Arad, Piața Avram Iancu nr. 3 oferă onoratei clientele următoarele servicii :

— fotografii alb-negru și color în studio sau reportaje. Prin „ALFO IMPEX” comunitățile civile și religioase, botezuri, zile onomastice, banchete și alte aniversări. Prin firma noastră puteți beneficia de filmări video profesionale cu prelucrări digitale.

„ALFO IMPEX” vinde aparate foto Hanimex și Vivitar cu sau fără blițuri.

LA EMÖKE BAR

Vreți să faceți o bucurie copiilor și nepoților dumneavoastră? Opriti-vă la Zimand-Cuz, la cîteva kilometri de Arad, pe șoseaua spre Oradea, la

EMÖKE BAR! Veți avea posibilitatea să serviți cea mai gustoasă, cea mai arătoasă înghețată din toată zona de vest!

La EMÖKE BAR, pe lângă dulciuri, băuturi, țigări și alte produse, aveți ocazia de a face și un popas plăcut.

Opriti-vă la EMÖKE BAR și nu veți regreta!

